

Jaktstadga och författningar rörande jakt af den 8 nov. 1912.

27 Be Br.

Jurid. Sv.
Lag.
Säm. f.
(Pr.)

JAKTSTADGA

OCH

FÖRFATTNINGAR RÖRANDE JAKT

AF DEN 8 NOVEMBER 1912.

ANDRA UPPLAGAN

Falun 1913. Falu-Kurirens tryckeri.

Kungl. biblioteket

0 0000 000107047

JAKTSTADGA

OCH

FÖRFATTNINGAR RÖRANDE JAKT

AF DEN 8 NOVEMBER 1912.

ANDRA UPPLAGAN

Falun 1912. Falu-Kurirens tryckeri.

ADDITIONAL

REMARKS

ON THE

PROGRESS

OF THE

ARTS

AND

MANUFACTURES

IN

ENGLAND

FROM

1763

TO

1793

BY

J. H. M.

FÖRORD.

Den 1 januari 1913 träder nya förordningar och lagar om rätt till jakt, fridlysnings-tider för det vilda m. m. i kraft och afser detta lilla häfte att underlätta spridandet af kännedom härom till för jakten intresserade. Den nu föreliggande jaktlagstiftningen skiljer sig i vesentliga delar från 1864 års bestämmelser och kan särskildt framhållas att jakten å vägar tillkommer egare af angränsande marker (§ 4 sid. 4), att fäldt villebråd får tillvaratagas inom 100 meters afstånd å angränsande egares marker (§ 11 sid. 5), att bulvan för fågelskytte ej får uppsättas närmare än 200 m. från annans jaktområde (§ 16 sid. 6), att hundar ej få löpa lösa ofredande det vilda i markerna fr. 16/3—15/8 (§ 19 sid. 7), att katt får dödas utanför gårdsområde (§ 20 sid. 8), att utländsk undersåte skall lösa jaktpass (§ 21 sid. 8), att alla bötesbelopp äro betydligt förhöjda, att personalen vid skogsstaten endast eger utöfva jakt efter skadliga djur å kronans marker, utom där domänstyrelsen lemnat särskildt tillstånd till utöfvande äfven af annan jakt (sid. 12). Beträffande tiden för utöfvande af jakt i Dalarne och för öfrigt i största delen af landet, utom där särskilda bestämmelser gälla, så är älgjakten förlagd till oktober månad, harjakten börjar först den 1 september, skogsfågeljakten börjar 21 augusti och slutar den 31 dec., andjakten är framflyttad till 1 augusti (sid. 14—16).

Villebråd som försäljes eller införes efter jakttidens slut skall stämplas med lack (§ 4, 5 sid. 17).

Förgiftat lockbete får endast användas efter K. B:s tillstånd och därom gjord kungörelse (§ 7 sid. 19). Sax får endast användas till fän-

gande af roffåglar och kråkor (§ 8 sid. 19).
Förbjuden är jakt vid bloss. Vidare är jakt med gevär af 7 m/m eller mindre kaliber och af modell hufvudsakligen afsedd för krigsbruk (mausergeväret m. fl.) förbjuden (§ 8 sid. 20).

Åtal som rör enskilda rätt får endast göras af målsegaren (§ 26 sid. 10). Åtal för jakt i förbjuden tid får af hvem som helst väckas och tager han $\frac{2}{3}$ af böterna. Finnes särskild angifvare skall han hafva $\frac{1}{2}$ af åklagarens bötesandel (§ 19 sid. 23). $\frac{1}{3}$ af bötesbeloppet tillfaller den kommun, däri öfverträdelsen egt rum.

Särskilda undantag rörande jaktstadgans bestämmelser återfinnas å sid. 24, och framgår häraf bl. a. att jakt efter rådjur, svan och hjärpe är förbjuden i Kopparbergs län intill utgången af år 1916.

Falun i december 1912.

W. Dybeck.

Lag om rätt till jakt;

gifven Stockholms slott den 8 november 1912.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med Riksdagen, funnit godt att, med upphäfvande af 1—11 §§, 18, 19 och 21 §§ i förnyade nådiga jaktstadgan den 21 oktober 1864 äfvensom af hvad nämnda stadga innehåller med afseende å öfverträdelse af sålunda upphäfda föreskrifter, i nåder förordna som följer:

1 §.

Jakträtt, hvori jämväl innefattas rätt till villebråd, som anträffas dödt (fallvildt), tillkomme, där ej annorledes i denna lag stadgas, en hvar jordägare på honom tillhörigt område.

2 §.

Å häradsallmänning må jakträtten i öfverensstämmelse med de föreskrifter, som i öfrigt gälla för allmänninens vård och förvaltning, tillgodogöras för delägarnas gemensamma räkning.

3 §.

Å sockenallmänning, byaskog eller annan dylik samfällighet må delägarna, där de ej annorledes åsämjas, allenast för egna behof utöfva jakträtt.

Äro om allmänningens eller samfällighetens förvaltning särskilda föreskrifter gällande, äga delägarna i enlighet därmed fatta beslut om jakträttens tillgodogörande för gemensam räkning.

Afgärda by hafve jakträtt allenast å sina ägor inom hank och stör.

4 §.

Den, som äger väg, hafve icke jakträtt därå, med mindre han äger mark därintill.

Den, som äger marken å bägge sidor af väg, hafve, ändock han icke äger vägen, jakträtt därå.

Går väg i gränsen mellan skilda ägares mark och äger ingen af dem vägen, å den väg hafve en hvar af dem jakträtt.

5 §.

Å mark, hvilken såsom tvistig blifvit ställd under förbud, må icke någon af de tvistande utan öfverenskommelse jaga.

6 §.

Boställshafvare, kronohemmans åbo samt inom de sex nordligaste länen innehafvare af skogstorp eller odlingslägenhet å kronojord äge jakträtt å boställets, kronohemmanets, skogstorpets eller odlingslägenhetens ägor; dock må den innehafvare af skogstorp eller odlingslägenhet sålunda medgifna jakträtt icke innefatta rätt till jakt å älg.

År eljest jord åt någon till brukande upplåten, nyttje brukaren, där ej annorledes aftalas, den jakt, som till jorden hör.

7 §.

Å oafvittrad mark, som ej blifvit till laparnas uteslutande begagnande anvisad, äfvensom i skärgård på klippor och skär, som ej höra till visst hemman, samt på öppna hafvet äge hvarje svensk man rätt att jaga; dock må jakt efter älg eller björn ej anställas, med mindre Konungen därtill gifvit lof.

8 §.

År genom urminnes häfd eller genom särskildt stadgande, aftal, dom eller skattläggning eller på annat lagligt sätt annorledes, än här ofvan sagts, bestämdt om någons rätt till jakt, vare det gällande.

9 §.

Sluta ägare af särskilda fastigheter, hvilkas ägor bilda ett sammanhängande område, i sådan egenskap aftal om huru jakten å området må utöfvas och jaktvärden handhafvas, skall å hvad aftalet innehåller om jaktens utöfvande och om skyldighet för ägare att å sin mark tåla, anlägga eller underhålla inrättning för jaktvårdens tillgodoseende tillämpas hvad i allmänhet stadgas om servitut; dock vare sådant aftal ej bindande utöfver femtio år från det aftalet slöts.

10 §.

Jakt efter varg eller järf må, om sådant djur bevisligen uppehållit sig i trakten, af en hvar företagas äfven å annans jaktområde, där jakträttsinnehavaren hvarje gång förut om jakten erhållit underrättelse; och äge i sådant fall den jagande rätt att tillvarataga och behålla de djur af nämnda slag, han vid jakten fäller.

11 §.

Den, som under idkande af loflig jakt sårar villebråd så, att det faller å annans jaktområde inom ett hundra meter från gränsen af den jagandes jaktområde, må tillvarataga och behålla villebrådet. Är det älg, hjort eller rådjur, må den jagande dock ej från stället bortföra djuret utan i närvaro af två ojäfviga vittnen och vare han dessutom pliktig att sist å andra dagen, sedan djuret fälldes, om förhållandet underrätta jakträttsinnehavaren eller den, som jorden innehar, eller någon af deras folk. Försummar den jagande något häraf, varde ansedd såsom den, där olofligt jagat å annans jaktområde.

Har någon å eget jaktområde eller eljest lofligt drivvit upp varg eller järf, äge han rätt att jakten inne på annans jaktområde fullfölja.

12 §.

Träffar någon tillfälligtvis, ehvar det vara må, varg, järf eller sälhund, då må han djuret fälla och behålla.

Inkommer djur, som skadligt är, i gård eller trädgård, hafve den, som där bor eller trädgården innehar, så ock deras folk rätt att döda och behålla detsamma, ändock att jakträtten därstädes tillkommer annan.

13 §.

Till skadliga djur räknas enligt denna lag varg, lo, järv, räf, utter, gräfling, iller, mård, hermelin, vessla, sälhund, vildkanin, örn, falk, berguf, duf- och sparfhök, korp och kråka.

14 §

Utan särskildt tillstånd af den, som jorden innehar, må jakträttsinnehafvare icke söka efter vildt eller eljest idka jakt i gård eller trädgård, icke heller, under tiden från och med den 1 maj till dess grödan är afmejad, å åker, som är med säd eller gräs besädd.

15 §.

Ej må någon utan lof skrämma eller mota villebråd från annans jaktområde; dock vare ej hinder för den, som jorden innehar, att därifrån bortskrämma eller bortdrifva villebråd, i den mån sådant erfordras för afvärjande af skada eller olägenhet.

16 §.

Bulvan för fågelskytte må ej utan lof uppsättas närmare annans jaktområde än tvåhundra meter.

17 §.

Med skjutgevär eller fångstredskap må icke någon utan tillstånd af jakträttsinnehafvaren färdas öfver annans jaktområde annorstädes än å till allmänt begagnande upplåten väg, med mindre af omständigheterna framgår, att det sker i lofliga ärenden, och hund, om sådan medföres, hålles kopplad.

18 §.

Lös hund må ej medtagas eller insläppas i annans hägnade jaktpark eller djurgård; sker det, vare hunden förverkad.

19 §.

Löper hund, som jagar eller ofredar villebråd, lös i mark, där villebråd finnes, under tiden från och med den 16 mars till och med den 15 augusti, böte hundens ägare eller innehafvare från och med fem till och med tjuugu kronor och vare skyldig ersätta jakträttsinnehafvaren skada, som därigenom må anses hafva skett å villebrådet. Sker det å annan tid vare hundens ägare eller innehavare ändå skyldig utgifva ersättning enligt vad nyss är stadgad.

Anträffas hund, som löper lös i mark, hvarom nyss är sagdt, och är hunden sådan att antagas kan, att den jagar eller ofredar villebråd, äge jakträttsinnehafvaren eller hans folk rättighet att hunden upptaga. Det åligger den, som hund sålunda upptagit, att där om ofördröjligen tillsäga hundens ägare eller därest denne ej är känd eller icke kan träffas, låta kungöra i kyrka för den församling, där hunden blifvit upptagen, och tre gånger i tidning inom orten. Vill ägare återfå hund, löse den med fem kronor eller, där inom ett år före upptagandet hund, tillhörig samma ägare, blifvit hos samma jakträttsinnehafvare löst, med tio kronor jämte ersättning varje gång för hundens föda och öfriga kostnader. Har ej ägaren utlöst hunden inom åtta dagar efter erhållen tillsägelse om upptagandet eller inom trettio dagar från det kungörelse därom blifvit uppläst i kyrkan och tredje gången införd i tidningen, vare hunden förverkad. Vill jakträttsinnehafvaren hellre taga lösen, vare hundens ägare skyldig att sådan enligt förut angifna grunder utgifva, därest talan därom instämmes inom trettio dagar efter det hunden varit att anse såsom förverkad.

20 §.

Katt, som anträffas utanför gård eller trädgård, må af jakträttsinnehafvaren eller hans folk saklöst dödas.

21 §.

Utländsk undersåte må ej inom riket idka jakt med skjutgevär, med mindre han är försedd med för honom personligen utfärdadt jaktpass; dock vare sådan undersåte berättigad att å fastighet, som han med Konungens tillstånd besitter, jaga utan att innehafva jaktpass. Sådant vare ej heller erforderligt för främmande makts beskickning.

Jaktpass utfärdas i den ordning och mot den afgift till kronan, Konungen bestämmer.

Den jagande vare pliktig att vid anfordran af förvaltande och bevakande personal vid skogsstaten eller föreståndare och lärare vid statens skogsskolor eller af vederbörande kronobetjänt eller särskildt förordnad polisman framvisa jaktpasset.

22 §.

Jagar någon olofligt å annans jaktområde, straffes efter allmän strafflag och vare, där han tillika gjort sig skyldig till öfverträdelse af de angående jaktpass meddelade föreskrifter, jämväl underkastad särskildt ansvar enligt 24 § i denna lag.

Har vid jakten villebråd åtkommits, vare villebrådet eller, om det ej kan tillrättaskaffas eller undergått förskämning, dess värde förverkadt till jakträttsinnehafvaren eller, om jakten skett å jord, där jakträtten tillkommer kronan, eller å område, som i 7 § omförmäles, eller under tid, då enligt hvad särskildt är stadgadt jakt efter sådant villebråd icke är tillåten, till åklagaren.

Har jaktpass för den jagande utfärdats, vare det förbrutet.

Såsom oloflig jakt enligt denna lag skall anses, om någon å annans jaktområde olofligen tillvaratager fallvildt.

Såsom oloflig jakt å annans jaktområde skall anses, om någon olofligen utöfvar jakt å älg, som i 6 § sägs.

23 §.

Anträffas å bar gärning någon, som olofligt jagar å annans jaktområde, må jakträttsinnehavaren eller den, som jorden innehar, äfvensom deras folk af den jagande taga bössa, annan jaktredskap och hundar till vedermäle och pant samt behålla det, till dess han rätt för sig bjuder.

Å jord, där jakträtt tillkommer kronan, så ock å område, som i 7 § omförmäles, hafva förvaltande och bevakande personal vid skogsstaten äfvensom föreståndare och lärare vid statens skogsskolor samt allmän åklagare enahanda rätt.

Har den, som blifvit dömd till ansvar för oloflig jakt å annans jaktområde, inom två år därefter ånyo gjort sig skyldig till sådan förseelse, vare bössa, annan jaktredskap och hundar förbrutna. Hvad sålunda förbrutits skall å offentlig auktion försäljas och tillfalle försäljningssumman, sedan afdrag skett för omkostnader och panthafvare njutit sin panträtt enligt denna § till godo, fattigkassan i den kommun, där förseelsen ägt rum.

24 §.

Överträder någon det i 21 § stadgade förbud, böte från och med fem till och med ett hundra kronor och vare dessutom pliktig att erlägga den högsta för jaktpass fastställda afgift.

För berörda afgifts erläggande svare, lika med den skyldige, jämväl den, som till honom upplåtit jakträtt eller tillåtit honom i jakten deltaga, med rätt likväl att af den skyldige söka åter, hvad som sålunda erlagts.

För underlåtenhet att vid jakt medföra gällande jaktpass eller vägran att på anmodan af den, som vederbör, framvisa detsamma, vare straffet böter från och med fem till och med femtio kronor.

25 §.

Bryter någon emot hvad i 14 § är föreskrivet, böte från och med fem till och med femtio kronor.

Öfverträder någon förbud, som i 15, 16 eller 17 § är stadgadt, och är ej förseelsen att anse såsom oloflig jakt å annans jaktområde, straffes med böter från och med fem till och med ett hundra kronor. Var det i fall, som afses i 15 §, älg eller hjort, som skrämdes eller motades, vare straffet böter från och med fem till och med två hundra kronor.

Om ansvar i fall att hund löper lös i mark, där villebråd finnes, stadgas i 19 §.

26 §.

Förbrytelser mot denna lag, hvilka blott förnära enskild persons rätt, må icke åtalas af annan än målsägaren.

Sker intrång i kronans, menighets eller allmän inrättnings rätt eller öfverträdelse af de angående jaktpass meddelade föreskrifter eller är någon förfallen till ansvar jämlikt 19 § första stycket, äge förvaltande och bevakande personal vid skogsstaten äfvensom föreståndare och lärare vid statens skogsskolor jämte allmän åklagare att föra talan därom.

27 §.

Hvad i 17 kap. 11 § rättegångsbalken förordnas om dem, som rättens eller Konungens befallningshafvandes bud och ärenden gå, gälle ock om de här ofvan i 26 § omförmälda, vid skogsstaten och skogslärovarken anställda personer i mål, som afses i samma §.

28 §.

Vid jakt å område, som af annan innehafves, vare jakträttsinnehafvaren skyldig ersätta all skada, som å mark, hägnad eller annan egendom förorsakas vare sig af honom själf eller annan, hvilken han gifvit lof att jaga, eller af de vid jakten använda biträden eller hundar.

29 §.

Böter, som enligt denna lag ådömas, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, förvandlas de enligt allmän strafflag:

30 §.

Om rätt till jakt å område, som är till nationalpark afsatt, äfvensom beträffande svenska och norska lappars rätt till jakt i vissa delar af riket gälle hvad särskildt är stadgadt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1913, dock att hvad i 6 § 2 mom. är stadgadt icke gäller om brukare, till hvilken jord är upplåten före utfärdandet af jaktstadgan den 21 oktober 1864.

Det alla, som vederbör, hafva sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hafva Vi detta med egen hand underskrifvit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 8 november 1912.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

GUST. SANDSTRÖM.

**KUNGL. MAJ:TS NÅDIGA KUNGÖRELSE
angående grunderna för tillgodogörande af
kronans jakträtt;**

gifven Stockholms slott den 8 november 1912.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att, sedan Riksdagen på Vår framställning antagit grunder för tillgodogörande af kronans jakträtt, Vi funnit godt att,

i öfverensstämmelse med berörda af Riksdagen antagna grunder, i nåder förordna som följer:

1:o. Kronans jakträtt å dess hägnade jakt-parker och djurgårdar, å mark, hörande till de kungliga lustslotten och andra till Konungens egen disposition ställda lägenheter, å kungsgårdar, kungsängar, kronoparker, från kronans jordbruksdomäner vid utarrendering undantagen skog och i öfrigt all kronan tillhörig, odisponerad mark samt å statens till bergshandterings och sågverksrörelsens understöd anslagna skogar utöfvas af Konungen själf och på Konungens uppdrag af chefen för hans hofjägeristat jämte dem, som vid sådana tillfällen äro följaktiga.

2:o. Å nämnda områden, med undantag af dem, som äro ställda till Konungens egen disposition och där Konungen själf om jakten särskildt förordnar, må jakt idkas jämväl af chefen för domänstyrelsen.

3:o. Personal vid skogsstaten äger att å sådana i 2:o afsedda marker, som tillhöra deras tjänstgöringsområde, idka jakt efter skadliga djur samt, med domänstyrelsens på särskilda skäl och begränsad tid lämnade tillåtelse, äfven efter annat vildt eller vissa arter däraf.

4:o. Vid jakt, som idkas uti de i 2:o och 3:o omförmälda fall, må dock utan Kungl. Maj:ts särskilda tillstånd jakten icke afse älg, hjort, rådjur, vildren eller svan, ej heller björn; dock må björn, som anfällt människa eller husdjur, äfven annorledes än i nödvärn dräpas, efter tillåtelse af den tjänsteman vid skogsstaten, under hvars tillsyn marken är ställd.

5:o. Personal och elever vid skogsläroverken äga å de i 2:o afsedda områden idka jakt i enlighet med de bestämmelser, som därom af Kungl. Maj:t meddelas.

6:o. På Kungl. Maj:t ankommer att uppdraga åt domänstyrelsen att:

a) därest å kronopark stammen af älg, hjort eller rådjur så förökad sig, att densamma ur jaktvårdssynpunkt lämpligen bör beskattas eller till förekommande af olägenhet

eller hinder för skogsskötseln minskas, antingen på af styrelsen bestämda villkor till den högstbjudande upplåta rätt att under angifven tid fälla och behålla visst antal villebråd af berörda slag, eller ock uppdraga åt revirförvaltningen att ombesörja den jakt, som må finnas erforderlig, med skyldighet för domänstyrelsen att i sistnämnda fall jämväl meddela föreskrift, huruvida vid sådan jakt fälldt villebråd skall för statsverkets räkning försäljas eller om detsamma må af den jagande mot ersättning till statsverket behållas; samt att

b) därest å kronopark utarrenderande afrätten till jakt å annat villebråd, än nyss är sagdt, anses öfverensstämma med god jaktvård och i öfrigt lämpligen böra ske, upplåta jakträtt, hvarom nu är fråga, på arrende under villkor och på sätt, som må finnas för skogs- och jaktvården betryggande.

7:o. Hvad i 6:o stadgats rörande kronopark skall äga tillämpning jämväl å annan här ofvan under 1:o omförmäld mark, med undantag af sådan, som är ställd under Konungens egen disposition.

8:o. Sker upplåtelse af jakträtt å kronans jaktområde enligt 6:o eller 7:o här ofvan, må till utöfvande af kronans jakträtt eljest berättigade personer å den med upplåtelsen afsedda mark utöfva jakt allenast i omfattning, som är förenlig med den skedda upplåtelsen.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1913.

Det alla, som vederbör, hafva sig hörsamliggen att efterrätta. Till yttermera visso hafva Vi detta med egen hand underskrifvit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 8 november 1912.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

ALFRED PETERSSON.

KUNGL. MAJ:TS NÅDIGA

jaktstadga;

gifven Stockholms slott den 8 november 1912.

Vi GUSTAF med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, efter vederbörandes hörande, funnit godt i nåder förordna som följer:

1 §.

Mom. 1. Jakt efter nedannämnda slag af djur vare tillåten allenast under följande

Jakttider:**För däggdjur:**

Älg: i Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Jämtlands län samt Särna socken med Idre kapellag i Kopparbergs län från och med den 9 till och med den 15 september, dock att årskalf efter älg icke må fångas eller dödas;

i Gäfleborgs och Kopparbergs län med undantag af Särna socken med Idre kapellag från och med den 10 till och med den 16 oktober;

i öfriga delar af riket från och med den 10 till och med den 23 oktober;

Kanadahjort och vildren: jakt efter dessa djur är tillsvidare förbjuden;

Kronhjort: från och med den 1 oktober till och med den 30 november;

Dofhjort: från och med den 16 september till och med den 30 november;

Rådjur: från och med den 16 september till och med den 31 december;

Hare: i Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Jämtlands län från och med den 1 september till och med den 28 februari;

i Malmöhus och Kristianstads län från och med den 16 september till och med den 31 december;

i öfriga delar af riket från och med den 1 september till och med den 15 februari.

För fåglar:

Järpe, ripa, tjäder och **orre**: i Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Jämtlands län från och med den 21 augusti till och med den 28 februari;

i öfriga delar af riket:

järpe, ripa, tjädertupp och orrtupp: från och med den 21 augusti till och med den 31 december;

tjäderhöna och orrhöna: från och med den 21 augusti till och med den 15 oktober:

Moripa (grouse): jakt efter detta djur är tills vidare förbjuden;

Rapphöns och **vaktel**: i Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Jämtlands län från och med den 16 september till och med den 15 oktober;

i Malmöhus, Kristianstads, Hallands, Göteborgs och Bohus, Blekinge samt Gottlands län: från och med den 16 september till och med den 15 november;

i öfriga delar af riket från och med den 16 september till och med den 31 oktober;

Fasan: i Malmöhus, Kristianstads, Hallands och Blekinge län från och med den 16 oktober till och med den 31 januari;

i öfriga delar af riket från och med den 16 oktober till och med den 31 december;

Morkulla: från och med den 16 maj till och med den 31 december:

Gräsand, skedand, bläsand, stjärtand, snatterand, kricka, årtä, grafand, brunand, beckasiner, alla slag, samt följande smärre vadarefåglar: **roskarl, strandskata, tofsvipa, brockfåglar, (ljungpipare, alfvargremla), fjällpipare, strandpipare**, alla slag, **spofvar, långnäbbor, rödbena, svartsnäppa, skogssnäppa, grönbent snäppa, gluttsnäppa, drillsnäppa, brushane, småsnäppor**, alla slag, och **simsnäppor**:

i Malmöhus, Kristianstads, Hallands och Blekinge län från och med den 16 juli till och med den 31 december;

i Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Jämtlands län från och med den 11 augusti till och med den 31 december;

i öfriga delar af riket från och med den 1 augusti till och med den 31 december;

Skärfläcka: jakt efter detta djur är tillsvidare förbjuden;

Svan: från och med den 1 september till och med den 31 december;

Grågås, sädgås och fjällgås: från och med den 1 augusti till och med den 20 april;

Ejder: vid rikets västra kust från Kullens spets till norska gränsen från och med den 1 november till och med den 15 februari; i Östersjön med Bottniska viken samt Öresund till Kullens spets;

hona och årsungar: från och med den 1 september till och med den 20 april;

hane: från och med den 21 maj till och med den 20 april;

Svärta: från och med den 1 september till och med den 20 maj;

Bergand, knipa, vigg och sjöorre: från och med den 1 till och med den 20 april samt från och med den 11 augusti till och med den 31 december;

Alfågel: från och med den 11 augusti till och med den 20 maj;

Tordmule: jakt efter detta djur är tills vidare förbjuden å och i närheten af det öppna hafvet vid kusten af Nordmalings socken i Västerbottens län belägna skäret »Bonden»;

Lunnefågel: jakt efter detta djur är tills vidare förbjuden inom Göteborgs och Bohus län.

Mom. 2. Om fridlysning af andra än här ofvan omförmälda nyttiga fåglar äfvensom angående fridlysning af hval ar särskildt stadgadt.

2 §.

Ägg af de enligt nästföregående § fridlysta fåglar må icke ur deras bon tagas eller förstöras.

3 §.

I hägnad jaktpark eller djurgård må den, som där äger jakträtt, alla tider af året jaga

villebråd, som genom inhägnaden hålles instängdt.

4 §.

Under den tid, då här i riket jakt efter visst villebråd är förbjuden, må sådant villebråd icke till salu utbjudas, köpas, emottagas eller från ort till annan forslas, med mindre villebrådet är försedt med fastställdt märke, utvisande att det dödats å loflig tid eller införts från utrikes ort; dock vare ej såsom olofligt forslande ansedt att i de sex nordligaste länen under fjorton dagar och i öfriga delar af riket under åtta dagar efter inträdet af fridlysningstid föra fridlyst villebråd från jaktplatsen till ort, där dess förseende med märke, som nyss är sagdt, kan äga rum.

Villebråd, som till riket införes å tid, då detsamma här är fridlyst, skall före utlämnandet till godsemottagaren försees med märke, som nyss är sagdt, utvisande att det införts från utrikes ort.

Äro fridlysningstiderna olika för särskilda delar af riket, skall i fråga om tillämpning å viss ort af förbud, som i denna § är stadgadt, den där gällande fridlysningstid vara bestämmande.

Hvad i denna § sägs, afser ej konserveradt kött eller till förtäring afsedd anrättning af villebråd, ej heller lefvande vildt, som bevisligen lofligt infångats eller från utlandet införts. Ej heller vare det hinder för fri forsling eller försäljning af villebråd, som afses i § 3 eller efter lägen om rätt till jakt eller denna stadga förverkats, dock att i dessa fall vid djuret bör vara fäst af kronobetjänt eller förvaltande eller bevakande personal vid skogsstaten utfärdadt intyg om platsen, där djuret fällts, eller bevis att detsamma förverkats.

5 §.

Märke, hvarom i § 4 förmäles, skall innehålla en afbildning af en krona enligt nedanstående mönster och skall med därtill afsedd stamp intryckas i lack å lämpligt ställe å djuret på sådant sätt, att märkets olika delar tydligt framträda.

Märket åsättes å landet af länsman eller särskild af Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnad person samt i stad af stadsfiskal eller af magistraten förordnad förrättningsman. Vid införsel av vildt från utrikes ort åsättes märket af vid tullverket anställd person.

Kostnaden för märket och dess anbringande erlägges af den, som stämplingen begär, eller vid införsel af vildt från utrikes ort af gods-emottagaren med ett öre för hvarje märke, därest ej särskild öfverenskommelse träffas.

Det åligger Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som äger hos domänstyrelsen rekvi-rera erforderliga sigillstampar, att mot kvitto tillhandahålla förrättningsman sådan stamp.

6 §.

Om undantag i särskildt fall för vetenskapligt eller annat nyttigt ändamål från de i §§ 1, 2 och 4 meddelade bestämmelser må ansökan göras hos Konungen.

§ 7.

Mom. 1. Spjut eller skjutvapen må icke gillrade användas såsom jaktmedel.

Mom. 2. Annan jaktanstalt, såsom grop, sax, snara eller stock, hvilken är farlig för människor eller husdjur, må icke inrättas eller utsättas närmare farväg eller annans böningshus än två hundra meter och ej heller af någon begagnas utan tillstånd av markens innehafvare samt den, hvilken jakträtten där eljest må tillkomma.

Mom. 3. Å samfälld mark må jaktanstalt, som i mom. 2 omförmäles, icke under tiden mellan den 31 maj och den 1 oktober utsättas eller, dessförinnan utsatt, kvarlämnas, med mindre alla delägarna gifvit lof samt anstalten

är med fällda träd eller annat stängsel så omgärdad, att kreatur därifrån afhållas.

Mom. 4. Hvad i mom. 2 är stadgadt om användande af där nämnda jaktanstalter gälle äfven om utläggande af förgiftadt lockbete; och må sådant lockbete icke såsom fångstmedel begagnas å samfälld mark utan samtycke af alla delägarna.

Mom. 5. Å mark, som utan att vara samfälld är till gemensamt mullobete upplåten, må de i mom. 2 och 4 omförmälda jaktanstalter och fångstmedel icke under den i mom. 3 angifna tid användas, med mindre alla, som där bruka mullobete, därtill samtyckt samt med anstalten så förfarits, som i mom. 3 sägs.

Mom. 6. Den, som vill begagna jaktanstalt, hvarom i mom. 2 sägs, eller utlagga förgiftadt lockbete, vare skyldig att låta kungörelse därom med uppgift om platsen, där det skall ske, införas i tidning inom orten så ock söndagen förut uppläsas i närmaste kyrkor. Göre ock, innan förgiftadt lockbete utlägges, anmälan om förhållandet hos vederbörande länsman eller polismyndighet och uppvisse därvid, i händelse giftet är sådant, att, enligt hvad särskildt är stadgadt, Kungl. Maj:ts befallningshafvandes tillstånd till dess användande erfordras, behörigt tillståndsbevis samt styrke tillika, att kungörelse i föreskrifven ordning ägt rum.

Nyttjas fångstmedel, som i detta mom. afses, längre tid fortfarande å samma ställe, skall kungörandet en gång i hvarje månad förnyas.

§ 8.

Snaror, flak eller annat dylikt giller, hvari nyttigt vildt kan dödas eller lemlästas, må icke begagnas utom i Jämtlands län ofvan skyddsskogsgränsen samt i Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker och icke heller där under tid, då hare och skogsfågel äro fridlysta.

Sax må ej användas för fångande af andra djur än sådana fåglar, som omförmäles i 13 § i lagen om rätt till jakt.

Älg må ej jagas under skidlöpande eller fångas i grop.

Jakt vid bloss eller annat lyse vare förbjuden. Gevär af 7-millimeter eller mindre kaliber och af modell hufvudsakligen afsedd för krigsbruk må icke användas till annan jakt än efter sälhund i öppna hafvet eller i hafsbandet.

Jakt efter annat djur än sälhund må ej under tiden mellan den 31 maj och den 1 oktober bedrivas från motorbåt eller annat maskindrifvet fartyg.

§ 9.

Under tiden mellan den 15 mars och den 16 augusti må hund icke begagnas till annan jakt än dels efter björn, varg, lo och järf, när något af dessa djur bevisligen uppehållit sig i trakten, dels vid lya eller gryt för utdrifvande af däri befintligt skadligt djur samt dels vid stränder af sjö eller vattendrag och å kärrmark från och med den dag, då enligt gällande bestämmelser jakt efter gräsand är tillåten å ifrågavarande ort.

§ 10.

Den, som dödar djur af nedannämnda slag, erhåller af allmänna medel i belöning:

för varg	50 kronor,
för järf	10 kronor.

För unge af dessa djur erhålles lika mycket som för fullvuxet djur af samma slag.

Vill någon erhålla sådan belöning, uppvisse huden af djuret för kronofogde, länsman eller ordförande i kommunalnämnd och tage hans intyg, hvilket utan lösen utfärdas, att djuret dödats inom riket, samt att djurets öron blifvit i hans närvaro afskurna, och hafve sedan rätt att hos närmaste kronouppbördsman eller Kungl. Maj:ts befallningshafvande uppbara den utfästa belöningen.

I afseende på utbetalning af sådan belöning äger intyg, som af intendenten vid naturhistoriska riksmuseets vertebratafdelning eller föreståndare för zoologiskt museum vid rikets universitet eller högskolor meddelas där-

om, att till musei samlingar i ostympadt skick aflämnats djur af något bland nämnda två slag, enahanda kraft och verkan, som enligt nästföregående stycke tillkommer där omförmälda intyg om att sådant djurs öron blifvit i vederbörandes närvaro afskurna.

§ 11.

Jaktpass för utländsk undersåte, hvarom stadgas i lagen om rätt till jakt, meddelas i enlighet med därför fastställt formulär af Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter skriftlig ansökan och gäller för riket i dess helhet.

Ansökan om erhållande av jaktpass skall innehålla sökandens för- och tillnamn, yrke eller titel samt hemort och nationalitet äfvensom uppgift å den tid — viss dag, vissa dagar eller helt kalenderår — för hvilket passet begäres.

Afgiften utgår för helt kalenderår med ett hundra kronor och eljest med fem kronor för hvarje dag, beviset omfattar.

§ 12.

Villebråd, som under för detsamma ej lof lig jakttid anträffas dödt, tillfalle, där ej åtal anställes i anledning af villebrådets dödande under sådan tid och gärningsmannen sakfålles, jakträttsinnehafvaren; dock må denne, då fråga är om älg, hjort eller rådjur, ej från stället bortföra djuret utan i närvaro af två ojäfviga vittnen och vare han dessutom pliktig att sist inom en vecka efter besittningstagan det om förhållandet underrätta allmän åklagare i orten, allt vid påföljd att eljest anses såsom den där tagit oloflig befattning med vildt på sätt i § 4 omförmäles.

Lag samma vare om villebråd, som under sådan tid anträffas så illa såradt eller skadadt, att det befunnits nödigt att döda detsamma.

§ 13.

Jagar någon villebråd under tid, då sådant är förbjudet, böte från och med tio till och

med femhundra kronor, och vare, där jakt-pass för den jagande utfärdats, detsamma förbrutet. Har djur vid jakten blifvit dödadt eller fångadt, vare äfven det förverkadt.

Var det älg, som under förbjuden tid dö-dats, sårats eller fångats, må böterna ej sät-tas lägre än tvåhundra kronor.

Den, som mot stadgandet i § 4 till salu utbjuder, köper, emottager eller från ort till annan forslar villebråd, böte från och med tio till och med tvåhundra kronor och vare äfven i detta fall villebrådet förverkadt.

Öfverträder någon eljest hvad i denna stad-ga föreskrifvits, böte från och med fem till och med tvåhundra kronor.

I alla dessa fall vare den felande jämväl pliktig att ersätta skadan.

§ 14.

Sker öfverträdelse, hvarom i § 13 är sagdt, under utöfning af olöflig jakt å annans jakt-område, varde, utom straff för sistnämnda för-seelse, särskildt ansvar för öfverträdelse af denna stadga den felande ådömdt.

§ 15.

Anträffar någon å bar gärning den, som idkar jakt, hvilken enligt denna stadga är förbjuden, hafve rätt att från honom taga, utom förverkadt villebråd och jaktpass, jäm-väl bössa, annan jaktredskap och hundar till vedermäle och pant samt behålla det, till dess han rätt för sig bjuder.

Har den, som blifvit dömd till ansvar för jakt under förbjuden tid, inom två år där-efter ånyo gjort sig skyldig till sådan för-seelse, vare bössa, annan jaktredskap och hun-dar förbrutna. Hvad sålunda förbrutits skall å offentlig auktion försäljas och tillfalle för-säljningssumman, sedan afdrag skett för om-kostnader och panthafvare njutit sin panträtt enligt denna § till godo, fattigkassan i den kommun, där förseelsen ägt rum.

Då i beslag tagits villebråd, som är un-derkastadt förskämning, äge beslagaren, sedan

syn och värdering af två ojäfviga män hållits försälja det beslagtagna på lämpligt sätt.

§ 16.

För förseelse, som mot denna stadga begås af barn under femton år, svare fader, målsman eller husbonde, därest förseelsen skett med hans vetskap och ej visas kan, att han gjort hvad på honom ankommit för att förekomma den-samma.

§ 17.

Öfverträdelser af denna stadga, hvilka blott förnärma enskild persons rätt och ej angrå till allmänt gagn givna föreskrifter, må endast af målsägaren åtalas.

Förvaltande och bevakande personal vid skogsstaten äfvensom föreståndare och lärare vid statens skogsskolor samt allmän åklagare åligger det att beifra andra öfverträdelser af denna stadga. I öfrigt vare en hvar berättigad att åtala dylika öfverträdelser.

§ 18.

Hvad i 11 § rättegångsbalken förordnas om dem, som rättens eller Konungens Befallningshafvandes bud och ärenden gå, gälle ock om de häröfvan i § 17 omförmälda, vid skogsstaten och skogsläroverken anställda personer i mål, som afses i samma §.

§ 19.

Mom. 1. Böter, som efter denna stadga ådömas, skola fördelas sålunda, att två tredjedelar tillfalla kronan och en tredjedel den kommun, där öfverträdelsen ägt rum; dock att, därest åtalet utförts af annan än målsägare, åklagaren tager kronans andel af böterna. Finnes särskild angifvare, tage han hälften af den andel, som eljest tillkommer åklagaren.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, förvandlas de enligt allmän strafflag.

Mom. 2. Villebråd, som är förverkadt enligt denna stadga, eller, om det ej kan tillrättas-kaffas, dess värde tillfalle åklagaren.

Denna stadga träder i kraft den 1 januari 1913.

Genom densamma upphävas de delar af jaktstadgan den 21 oktober 1864, hvilka icke blifvit upphädda genom lagen om rätt till jakt af denna dag, så ock hvad särskilda nådiga bref, resolutioner och författningar innehålla mot denna stadga stridande, dock med undantag för följande kungörelser och resolution, nämligen:

nådiga kungörelserna den 6 september 1907, den 10 november 1911, den 17 november 1911 och den 1 november 1912, enligt hvilka jakt efter svan är förbjuden inom Kopparbergs län tills vidare samt inom Stockholms, Södermanlands och Uppsala län intill utgången af år 1916;

nådiga resolutionen den 25 januari 1889 om rätt för Karlsö jakt- och djurskyddsförenings aktieoblag att å Stora Karlsö idka all slags jakt under alla tider af året; skolande i fråga om forsling eller försäljning af villebråd, som fällt å Stora Karlsö, gälla hvad i sista stycket af § 4 i denna stadga är föreskrifvet om villebråd, som fällt i hägnad jaktpark eller djurgård;

nådiga kungörelserna den 19 april 1912 och den 6 december 1907, hvarigenom förordnats dels till skydd för fågellifvet å holmen Måkläppen och däromkring liggande vattenområde i Malmöhus län, intill ett afstånd af 500 meter från stranden, att all jakt efter andra fåglar än roffågel, korp och kråka skall vara förbjuden intill utgången af år 1916, och dels till skydd för fågellifvet å Lilla Karlsö och däromkring liggande vattenområde i Gottlands län, intill ett afstånd af 1,500 meter från stranden, att all jakt efter andra fåglar än nyss är sagdt är tills vidare förbjuden, hvarförutom förbudits att taga eller förstöra ägg af andra fåglar än de nyssnämnda å holmen Måkläppen intill utgången af år 1916 och å Lilla Karlsö tills vidare;

nådiga kungörelserna den 10 november 1911, den 8 december 1911 och den 15 december 1911 enligt hvilka jakt efter fasan är förbjuden in-

om Göteborgs och Bohus län, jakt efter fasanhöna inom Blekinge län samt jakt efter fasan och tjäder inom Gottlands län intill utgången af år 1914; samt

nådiga kungörelserna den 12 augusti 1912 och den 27 augusti 1912, såvidt därigenom stadgats förbud mot jakt efter rådjur inom Jämtlands och Kopparbergs län samt mot jakt efter järpe inom Kopparbergs län att gälla intill utgången af år 1916.

Denna stadga verkar ej heller rubbning i hvad genom nådiga breffven till skogsstyrelsen den 12 februari 1869 och den 3 maj 1870 förordnats om skyldighet för Kungl. Maj:ts befallningshafvande i vissa af rikets län att söka åvägabringa öfverenskommelser om fridlysning af vissa skärgårdstrakter för skyddande af ejderfågeln och dess ägg eller uti de i dylika öfverenskommelser innefattade bestämmelser.

Det alla, som vederbör, hafva sig hörsamliga att efterrätta. Till yttermera visso hafva Vi detta med egen hand underskrifvit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 8 november 1912.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S)

ALFRED PETERSSON.

**KUNGL. MAJ:TS NÅDIGA KUNGÖRELSE
angående skydd åt för landtbruket nyttiga
fåglar;**

gifven Stockholms slott den 8 november 1912.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, efter vederbörandes hörande, funnit godt att, med upphäfvande af nådiga kungörelserna den 27 mars 1907 angående skydd åt för landtbruket nyttiga fåglar

samt den 2 juni 1908 angående ändring i förstnämnda kungörelse, i nåder förordna som följande:

1 §.

Denna kungörelse afser att bereda skydd åt följande fåglar:

Ugglor:

- hornuggla (*Asio otus*) (*Strix otus*);
- jorduggla (*Asio accipitrinus*) (*Strix brachyotus*);
- tornuggla (*Strix flammea*);

Hackspettar:

- alla slag af hackspettar (*Picus*, *Dendrocopus*, *Dryocopus*, *Picoides*);

Skärrfåglar:

- kungsfiskaren (*Alcedo ispida*);
- blåkråka (*Coracias*);
- härfågel (*Upupa*);
- nattskärra (*Caprimulgus*);
- tornsvala (*Apus*) (*Cypselus*);

Tättingar:

- trädkrypare (*Certhia*);
- nötväcka (*Sitta*);
- alla mesar (*Parus*, *Aegithalus*);
- alla flugsnappare (*Muscicapa*);
- alla svalor (*Hirundo*, *Chelidon*, *Clivicola*);
- sommargylling (*Oriolus galbula*);
- kungsfågel (*Regulus*);
- gårdsmyg (*Nannus troglodytes*) (*Troglodytes europæus*);
- alla kärr-, säf- och rörsångare (*Acrocephalus*) (*Calamoherpe*);
- alla löfsångare, nämligen löfsångare, grönsångare och gransångare (*Phylloscopus*) (*Phyllopeustes*);
- alla egentliga sångare, nämligen törnsångare eller gråsångare, hökfärgad sångare, trädgårdssångare, ärtsångare och svart-hätta eller svarthufvad sångare (*Sylvia*);
- bastardnäktergal (*Ficedula hippolais*);
- järnsparf (*Accentor*);
- rödstjärt och svart rödstjärt (*Phoenicurus*) (*Luscinia phoenicurus* & *tithys*);
- näktergal (*Luscinia*);
- blåhake (*Cyanecula*) (*Luscinia suecica*);

rödhake (*Erithacus*) (*Luscinia rubecula*);
 buskskvätta (*Pratincola*) (*Saxicola rubetra*);
 stenskvätta (*Saxicola*);
 sädesärta (*Motacilla*);
 gulärta (*Budytes*) (*Motacilla flava & borealis*);
 alla piplärkor (*Anthus*);
 siskor (*Acanthis*);
 steglitsa (*Carduelis*);
 bofink (*Fringilla coelebs*);
 stare (*Sturnus*);

Storkfåglar:

hvit stork (*Ciconia alba*) och svart stork
 (*Ciconia nigra*).

2 §.

Mom. 1. Det är förbjudet att under tiden från och med den 1 mars till och med den 15 september fånga, döda, till salu utbjuda, köpa, emottaga, från ort till annan forsla eller till riket införa någon av de under § 1 omnämnda fåglar; dock att svart stork skall vara fridlyst tillsvidare alla tider af året.

Mom. 2. Det är förbjudet att under i föregående moment angifven fridlysningstid taga eller förstöra, till salu utbjuda, köpa, emottaga, från ort till annan forsla eller till riket införa dessa fåglars ägg eller bon.

Mom. 3. Det är under alla tider af året förbjudet att för fångst af dylika fåglar använda snaror, burar, nät, fällor, limspön eller annat medel, som har till ändamål att underlätta fångande eller dödande i stor mängd.

§ 3.

Vid rikets allmänna läroverk eller högskolor anställda lärare i naturvetenskap, föreståndare vid naturvetenskapliga museer samt andra med dem jämförliga personer må själfva eller genom annan person, som därtill af dem erhållit skriftligt, för viss tid, högst ett år, gällande uppdrag, utan hinder af bestämmelserna i § 2 mom. 1 och 2, under förbjuden tid fånga och döda i § 1 angifna fåglar samt insamla dylika fåglars ägg och bon, dock ej i större omfattning än som erfordras för bedrif-

vande af egna vetenskapliga undersökningar eller fullständigande af de vetenskapliga samlingar, som äro under deras vård.

Rätt, som nu är sagd, må af Kungl. Maj:ts befallningshafvande, när skäl därtill pröfvas föreligga, kunna medgifvas annan känd vetenskapsman eller samlare af naturalieföremål.

Erfordras i andra fall undantag från de i § 2 mom. 1 och 2 meddelade bestämmelser, äga Kungl. Maj:ts befallningshavande, efter inhämtande af vetenskapsakademiens yttrande, därtill lämna tillstånd.

Tillstånd, som i något af dessa fall af Kungl. Maj:ts befallningshafvande lämnas, skall meddelas för länet eller viss del däraf samt för viss tid, högst ett år.

Då någon begagnar sig af honom sålunda meddeladt uppdrag eller tillstånd, skall han städse vara försedd med skriftligen affattadt bevis om uppdraget eller tillståndet.

4 §.

Det i § 2 mom. 1 stadgade förbud att till salu utbjuda, köpa, emottaga, från ort till annan forsla eller till riket införa någon af de i § 1 angifna fåglar gäller icke fåglar, afsedda att utplanteras, att användas i vetenskapligt syfte eller att hållas i bur.

§ 5.

Det i § 2 mom. 2 stadgade förbud att taga eller förstöra vissa fåglars bon må icke utgöra hinder för ägare eller brukare af fastighet att själf eller genom annan person under förbjuden tid aflägsna eller förstöra sådana fågelbon, som blifvit byggda i eller på fastigheten tillhöriga byggnader eller gårdar och därigenom förorsaka olägenhet eller skada.

§ 6.

Det i § 2 mom. 1 stadgade förbud att döda vissa fåglar må icke utgöra hinder för ägare eller brukare af trädgårdar eller planterade eller sådda fält att, själfva eller genom andra personer, under förbjuden tid med skjut-

vapen döda fåglar af ifrågavarande slag, då sådant erfordras för att förekomma afsevärd skada.

Fåglar, som dödats under sådana omständigheter, må icke bortföras till annan ort eller utbjudas till salu.

§ 7.

Förseelse mot denna kungörelse straffas med böter från och med fem till och med etthundra kronor.

§ 8.

Enhvar är berättigad att åtala förseelse mot denna kungörelse.

Sådant åtal anhängiggöres vid allmän dom stol.

§ 9.

Böter, som enligt denna kungörelse ådömas, fördelas sålunda, att en tredjedel tillfaller kronan och två tredjedelar åklagaren.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, förvandlas de efter allmän strafflag.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1913.

Det alla, som vederbör, hafva sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hafva Vi detta med egen hand underskrifvit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 8 november 1912.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

ALFRED PETERSSON.

KUNGL. MAJ:TS NÅDIGA KUNGÖRELSE
om hvad vid utfärdandet af jaktpass är att
iakttaga;

gifven Stockholms slott den 8 november 1912.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, efter vederbörandes hörande, funnit godt i nåder förordna som följer:

§ 1.

Jaktpass skall utfärdas å tryckt blankett af rektangulär form, hållande i längd 12 centimeter och i bredd 8 centimeter samt i öfrigt öfverensstämmande med bifogade formulär Litt A och B.

§ 2.

Passblanketter förfärdigas af fast och hållbart papper, olika färgadt för de särskilda slagen af jaktpass, sålunda att blå blankett användes till pass, gällande för helt kalenderår, samt gul blankett till pass, gällande för kortare tid.

§ 3.

Domänstyrelsen åligger att anskaffa erforderligt antal passblanketter samt att, efter rekvisition, emot kvitto, tillhandahålla Kungl. Maj:ts befällningshafvande sådana blanketter.

§ 4.

Vid utfärdande af jaktpass skall Kungl. Maj:ts befällningshafvande å blanketten införa den persons för- och tillnamn, yrke eller titel samt hemvist och nationalitet, för hvilken passet utfärdas.

Å passet skall antecknas det nummer, under hvilket passet införts i särskild hos Kungl. Maj:ts befällningshafvande öfver utfärdade jaktpass förđ förteckning.

§ 5.

Den i § 4 omförmälda förteckning skall upptaga under året utfärdade jaktpass i särskildt för hvarje slag af jaktpass fortlöpande nummerordning; och skall denna förteckning i öfrigt infättas i öfverensstämmelse med bifogade formulär Litt. C.

§ 6.

Hvarje år inom januari månads utgång skall Kungl. Maj:ts befallningshafvande till domänstyrelsen insända redogörelse för under nästföregående år utfärdade jaktpass och för dem influtna passafgifter.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1913.

Det alla, som vederbör, hafva sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hafva Vi detta med egen hand underskrifvit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 8 november 1912.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L S.)

ALFRED PETERSSON.

Litt. A.

N:o	Jaktpass
för

	under år 19
	Passafgiften 100 kronor är erlagd.
 läns landskontor d. 19
<p>OBS! Detta jaktpass medför icke jakträtt, där sådan icke eljest enligt lag tillkommer passinnehafvaren.</p>	

Litt. B.

N:o	Jaktpass
för

	gällande dagar f. o. m. d. t. o. m. d.
	Passafgiften kronor är erlagd.
 läns landskontor d. 19
<p>OBS! Detta jaktpass medför icke jakträtt, där sådan icke eljest enligt lag tillkommer passinnehafvaren.</p>	

Litt. C.

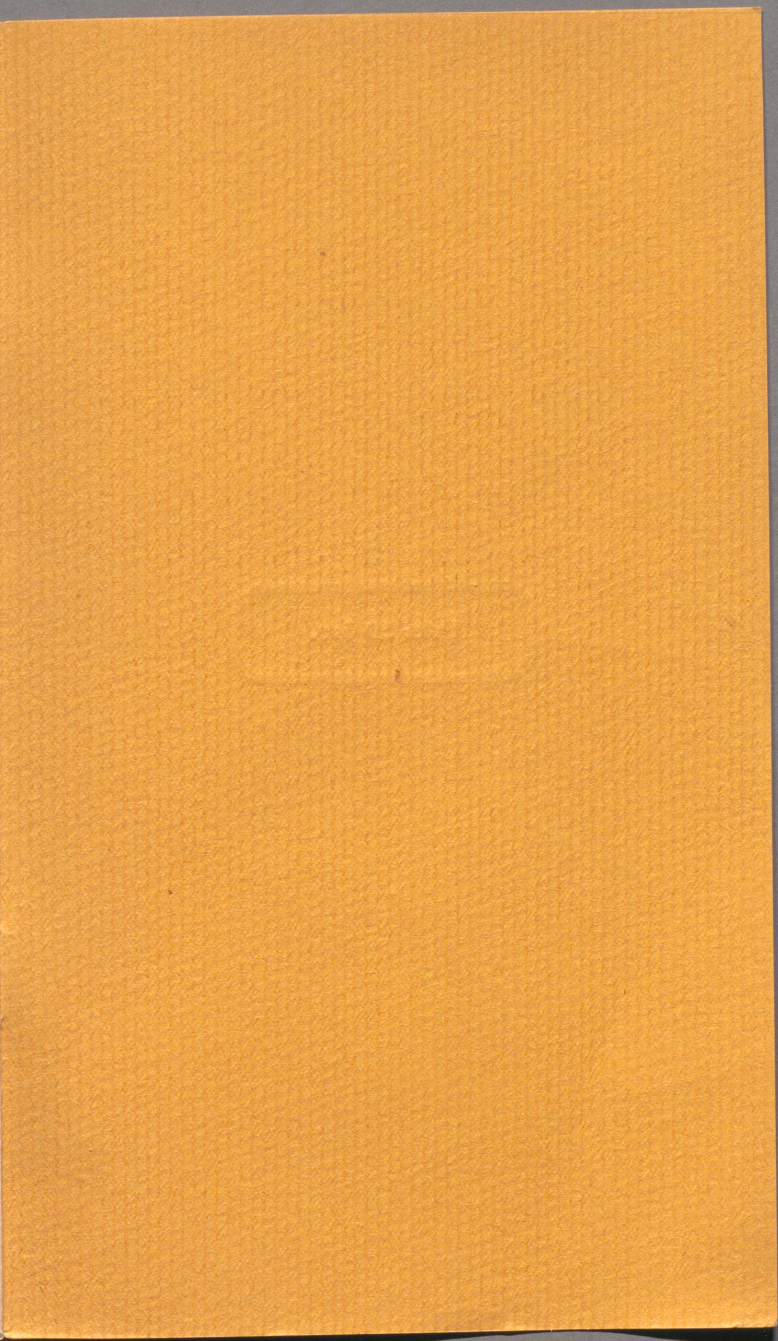
Förteckning

å jaktpass, utfärdade af Kungl. Maj:ts betallningshafvande i N. N. län.
År 1913.

Dag, då passet utfärdats	Den persons namn, yrke eller titel samt hemvist och nationalitet, för hvilken passet utfärdats.	N:o å jaktpass gällande		Tiden för passets giltighet	Passafgift kronor	Anmärknin-gar
		helt kalenderår	vissa dagar			
² / ₁	Hasstrup, Peder, godsägare, Omberg, dansk undersäte	1		1913	100	
¹⁰ / ₅	Conway, Philip, St Ormes, Sussex, England, engelsk undersäte	2	1	16--20 5	25	
²⁵ / ₇	Millier, Carl, direktör, Berlin, tysk undersäte	2		1913	100	
	Summa	2	1	kronor	225	

INNEHÅLL.

Lag om rätt till jakt	sid.	3
Kungörelse ang. grunderna för tillgodogörande af kronans jakträtt.....	»	11
Jaktstadga.	»	14
Kungörelse ang. skydd åt för jordbruket nyttiga fåglar.	»	25
Kungörelse om hvad vid utfärdandet af jakt-pass är att iakttaga.	»	30

Pris: 50 öre.